

De Madame van het Ronde Huis

De Madame van het Ronde Huis

Wilmar Taal

Uitgever Brave New Books

Coverontwerp: Heemkundige vereniging Nuwenspete en Wilmar
Taal

ISBN: 9789464657241

© 2022 Wilmar Taal. Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Inhoudsopgave

1	Voorwoord.....	6
2	Het Ronde Huis van Friedrich Krupp.....	12
3	Er gaan meisjes naar een bordeel	20
4	De affaires van Frank van Vloten	35
5	Het Ronde Huis en het Koningshuis	43
6	Er is gedonder bij de Mythstee	49
7	Kabouters bij het Ronde Huis	55
8	De mythe van J.H.W. Eldermans	61
9	De tunnels onder het Ronde Huis	67
10	Culturele interferentie en het Ronde Huis	73
11	Het Ronde Huis: van kwaad tot erger... ..	81
12	Het vraagstuk van de muntjes	90
13	Nawoord	97

1 Voorwoord

Als ik voor elke keer dat ik gezegd heb ‘klaar’ te zijn met het Ronde Huis een euro krijg, dan kan ik daar met mijn vrouw een lekker avondje van uit eten bij ‘Het Herdertje’ in Voorthuizen. Klaar ben ik waarschijnlijk nooit, omdat mensen je altijd weten te vinden om iets meer over het Ronde Huis en de verhalen daaromtrent te vertellen, omdat je inmiddels een ‘expert’ bent op dit gebied. Zo ver wil ik niet gaan, ik ben iemand die er veel van weet, of ik een expert ben, laat ik aan derden over. Dit jaar, 2022, is overigens wel het eerste jaar waarin ik tijdens de komkommertijd niet benaderd ben door een journalist die weer eens aandacht wil besteden aan dit merkwaardige huis dat ooit de bossen van Nunspeet heeft opgesierd. Maar voor dit boekje diende ik mijn archief weer te openen, dat ik veilig op een externe harde schijf had opgeborgen, en dan kom je weer enige verhalen tegen van mensen die het allemaal beter denken te weten. Zo is er het verhaal van een ‘onderzoeker’ die heel graag in de krant wilde komen en daartoe een interview heeft gegeven in het Ronde Huis-gebied maar niet met naam en toenaam genoemd wilde worden. Hij had namelijk ‘een compleet gangenstelsel’ onder de grond ontdekt. In plaats van dat hij de journalist meeneemt in dat gangenstelsel, blijft het bij wat verdachtmakingen aan het adres van Frank van Vloten, en worden de toespelingen naar pedofilie weer eens herhaald.

De meeste mensen die zich in de verhalen over het Ronde Huis verdiepen, blijven maar steeds bij die pedofilie terugkeren. In een interview met een plaatselijke krant heeft Hans Schalkwijk toegegeven dat er geen pedofilie is bedreven in het Ronde Huis en dat de slachtoffers *volwassen prostituées* waren. Maar mensen lezen geen *boeken* meer, ze lezen van alles wat online staat en inmiddels achterhaald is. Want ook de volwassen prostituées van Schalkwijk hebben we niet teruggevonden in de bossen van Nunspeet. Enige jaren geleden maakte de tweede werkgroep, onder andere bestaande uit Frans van Noppen en Ruud Kok, hun entree op social media, en presenteerden zij enige 'bewijsmaterialen' welke zij opgegraven hadden in het gebied dat ooit aan Frank van Vloten heeft toebehoord. Een kroonstuk was een slipje, een stukje dameslingerie in een glazen potje, met 'made in Taiwan' op het label gedrukt. Dan weten we alvast één ding zeker: dat is niet uit de tijd van Frank van Vloten. Lingerie werd vanaf 1983 in Taiwan geproduceerd. Maar elk haarspeld dat ooit door een onfortuinlijk wandelaar was verloren, kreeg ineens een nieuwe betekenis.

In 2014 krijgt de tweede werkgroep de gelegenheid wat van hun onderzoeksresultaten achterin het boek van de eerste zogenaamde werkgroep te presenteren. Daaruit komt naar voren dat ze niet met zekerheid kunnen zeggen dat de gebeurtenissen beschreven door hun voorbeeld Hans Schalkwijk ook daadwerkelijk hebben plaatsgevonden, maar ze blijven een slag om de arm houden. En daarom blijven ze halsstarrig vasthouden aan overduidelijk vals

bewijsmateriaal zoals een slipje in een potje en een verloren haarspeld.

Verwijten heb ik genoeg naar mijn hoofd geslingerd gekregen. Nog tijdens de podcast van De Stentor door Emma Somsen, verweet Frans van Noppen mij in het interview dat ik ‘alleen maar naar archieven’ keek, en dat hij meer geïnteresseerd is in mensen. Daarmee doet hij mijn onderzoek tekort, want ik zoek niet alleen in archieven. Ook ik spreek mensen, alleen hecht ik niet teveel waarde aan verklaringen ‘van horen zeggen’. Dat moet nader geverifieerd worden, en daartoe doe je onder meer literatuur- en archiefonderzoek. Voor dit boekje heb ik enkel in mijn eigen archief gezocht, omdat de opzet was om enkele verhalen die over het Ronde Huis worden verteld, wat meer gedetailleerd uit te diepen, daarvoor was in mijn laatste publicatie over het Ronde Huis, *Van dorpsroddel tot complottheorie. Verhalen van het Ronde Huis* niet al teveel ruimte. Het had gekund, maar dan krijgen we een dubbel zo dik boek dat ook dubbel zo duur is.

Ik wil mij nog steeds aan de feiten houden, en daarbij zijn er een aantal bronnen die ik helaas niet als feitelijk kan beschouwen. Paranormale waarnemingen zijn daar onder meer een onderdeel van. Hoeveel mensen ook willen geloven dat paranormale waarneming ons feitelijke kennis verschaft, een boek van een paragnost, Bodhi Vartman, heeft voor mij heel duidelijk gemaakt dat het geen methode is met een eenduidige uitkomst. Voor geschiedschrijving is het wel van belang dat de bronnen transparant en verifieerbaar zijn. Paranormale waarneming is dat geenszins. Ik heb dit boekje

echter niet willen volstampen met bronvermeldingen, maar in feite komt alles uit de bronnen die ik voor *Van dorpsroddel tot complottheorie* heb geraadpleegd. Een aantal van die bronnen bestaan niet meer, of zijn naar een mij onbekende locatie verhuisd. Zo is het Decauvillemuseum in Harskamp helaas opgeheven. De bronnen die ik daar heb mogen raadplegen, zullen waarschijnlijk nog in bezit zijn van de toenmalige eigenaar, of met een beetje geluk zijn deze aan een archiefinstelling toegekomen, maar ik heb door allerlei drukte aangaande mijn Engelstalige publicaties daar niet al teveel aandacht aan besteed. Het staat de lezer uiteraard vrij om deze gang zelf na te gaan.

Een deel van de informatie die u in dit boekje aantreft, heeft al in mijn eerste boek over het Ronde Huis, *Wie Nunspeet zegt, zegt Van Vloten* gestaan, maar zijn geschrapt voor de herschrijving ervan, *Van dorpsroddel tot complottheorie*. Op deze manier is die informatie weer beschikbaar, hoewel ik ervoor gekozen heb om mijn eerste boek weer (beperkt) beschikbaar te maken. Het is te bestellen op de website van Brave New Books, maar ik ga het niet in de boekhandels brengen, ik ga het ook niet promoten en ik ga er verder ook geen aandacht aan besteden. Het is puur voor die paar mensen die er mogelijk in geïnteresseerd zijn. Dat geldt evenzeer voor mijn boek over J.H.W. Eldermans, *De Zwijgende Toehoorder*. In dit boekje zult u iets beter kennismaken met deze man, maar als u er echt meer over wil weten, en ook over zijn wonderbaarlijke verzameling, dan kan ik u bovenstaande biografie van harte aanbevelen.